

UCHWAŁA NR
RADY GMINY NIEPORĘT

z dnia

w sprawie stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), art. 5 ust. 1 i 4, art. 20b, art. 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) oraz w związku z pkt 1 i 2 Obwieszczenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 1 sierpnia 2025 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2026 (M. P. poz. 726) Rada Gminy Nieporęt, uchwala co następuje:

§ 1. Określa się następujące stawki podatku od nieruchomości obowiązujące na terenie Gminy Nieporęt:

1) od gruntów:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **1,45 zł** od 1 m² powierzchni,
- b) pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych – **7,15 zł** od 1 ha powierzchni,
- c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,68 zł** od 1 m² powierzchni,
- d) niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 278), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego – **4,72 zł** od 1 m² powierzchni;

2) od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych – **1,20 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **34,24 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej, z wyjątkiem budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, w zakresie żłobków i klubów dziecięcych nie objętych zwolnieniem ustawowym, dla których określa się stawkę podatku w wysokości – **17,12 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **16,64 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,
- d) związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – **7,27 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej,

- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **11,95** zł od 1 m² powierzchni użytkowej, z wyjątkiem budynków gospodarczych, nie objętych zwolnieniem ustawowym, w postaci szklarni i stodół nie zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, dla których określa się stawkę podatku w wysokości – **0,88** zł od 1m² powierzchni użytkowej;
- 3) od budowli – **2%** ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707).

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Nieporęt.

§ 3. Traci moc uchwała nr X/66/2024 Rady Gminy Nieporęt z dnia 10 października 2024 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 10226).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r. po uprzednim ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Nieporęt, dnia **30** września 2025 r.

SKARBNIK

Katarzyna Skuza

Kierownik
Działu Podatków i Indykacji

Emilia Gera

Sprawdzono pod względem formalno-prawnym

Marta Potrzuska - Karwinska

RADCA PRAWNY

WA - 11738

Uzasadnienie

do projektu uchwały w sprawie stawek podatku od nieruchomości

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) obliguje Radę Gminy do podejmowania uchwał w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, które nie mogą jednak przekroczyć rocznie stawek maksymalnych dla poszczególnych rodzajów nieruchomości (gruntów, budynków, budowli) zawartych w art. 5 ust. 1 pkt 1-3 powołanej wyżej ustawy. Stawki podatku od nieruchomości zaproponowane w niniejszym projekcie uchwały zostały ustalone zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 2025 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2026 (M. P. poz. 726).

Na podstawie art. 20 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1 obowiązujące w danym roku podatkowym, ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, górne granice stawek kwotowych na każdy rok podatkowy z uwzględnieniem wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.

Wskaźnik cen, o którym mowa w art. 20 ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie pierwszego półrocza.

Zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 15 lipca 2025 r. opublikowanym w Monitorze Polskim z dnia 17 lipca 2025 r. poz. 652, wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w I półroczu 2025 r. w stosunku do I półrocza 2024 r. wyniósł 104,5 (wzrost cen o 4,5%).

Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, górne granice stawek kwotowych podatku od nieruchomości. Na rok 2026 stawki podatku od nieruchomości zostały ogłoszone obwieszczeniem Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 1 sierpnia 2025 r. (M. P. poz. 726).

Na podstawie art. 5 ust. 2 i 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy może także różnicować wysokość stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Przy określaniu wysokości stawek w przypadku podatku od nieruchomości rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntu.

Zgodnie z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2-4, (...) jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 20c ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2-4, (...) jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, pomoc ta jest udzielana jako pomoc de minimis.

Z punktu widzenia zabezpieczenia dochodów Gminy celowe jest i zasadne określenie następującej wysokości stawek na 2026 rok:

- 1) 1,45 zł od 1m² powierzchni dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,10 zł,
- 2) 7,15 zł od 1ha powierzchni dla gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,31 zł,
- 3) 0,68 zł od 1m² powierzchni dla gruntów pozostałych, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,06 zł,
- 4) 4,72 zł od 1 m² powierzchni dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 r. o 0,21 zł,
- 5) 1,20 zł od 1m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,06 zł,
- 6) 34,24 zł od 1m² powierzchni użytkowej budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 2,24 zł,
- 7) 16,64 zł od 1m² powierzchni użytkowej budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,80 zł,
- 8) 7,27 zł od 1m² powierzchni użytkowej budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń, tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,32 zł,
- 9) 11,95 zł od 1m² powierzchni użytkowej pozostałych budynków, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego tj. wzrost stawki w stosunku do obowiązującej na 2025 rok o 0,79 zł,
- 10) 2% od wartości budowli, tj. pozostawienie w takiej samej wysokości jak obowiązującej na 2025 r.

Proponowane – w większości przypadków obniżone w stosunku do ustalonych przez Ministra Finansów stawki - powodują obniżenie dochodów Gminy z tytułu podatku od nieruchomości o kwotę w wysokości ok. 970 000,00 zł.

Proponowany jednocześnie wzrost stawek w stosunku do obowiązujących w roku 2025 ma na celu zmniejszenie dysproporcji między stawkami określonymi przez Ministra Finansów a stawkami uchwalonymi przez Radę Gminy i tym samym zmniejszenie skutków obniżenia stawek podatkowych uchwalanych przez Gminę w stosunku do uregulowanych w przepisie przez Ministra Finansów a jednocześnie zapewnienie wpływów do budżetu na poziomie umożliwiającym realizację zadań Gminy zaplanowanych na rok budżetowy 2026.

Projekt przewiduje utrzymanie istniejącej od 2018 r. na terenie gminy zróżnicowanej stawki podatkowej, dotyczącej „budynków pozostałych” w postaci stodoł posadowionych

na użytkach rolnych niestanowiących gospodarstw rolnych oraz szklarni niezajętych na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej.

Projekt przewiduje również utrzymanie wprowadzonej w latach ubiegłych preferencyjnej stawki podatkowej od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, w zakresie prowadzenia żłobków i klubów dziecięcych wpisanych do rejestru żłobków i klubów dziecięcych zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 798) dla wszystkich nieruchomości, w których prowadzona jest działalność w zakresie prowadzenia żłobków i klubów dziecięcych, a które nie mieszczą się w ramach zwolnienia ustawowego.

W Unii Europejskiej (UE) zasadniczo obowiązuje zakaz udzielania pomocy publicznej. Unia Europejska stoi bowiem na stanowisku, że każda forma selektywnego wsparcia, udzielanego z zasobów państwowych podmiotom zaangażowanym w działalność gospodarczą, mającą wpływ na wewnętrzny rynek UE, stawia ich w pozycji uprzywilejowanej względem tych, którzy pomocy nie otrzymali. Takie selektywne wsparcie powoduje, że zakłócona zostaje swobodna konkurencja. Z pomocą publiczną będziemy mieli do czynienia, o ile wsparcie:

- 1) dotyczy przedsiębiorstwa (przedsiębiorcy) w rozumieniu unijnego prawa konkurencji,
- 2) udzielane jest przez państwo lub pochodzi ze środków państwowych,
- 3) udzielane jest na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
- 4) ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- 5) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Należy zauważyć, że pojęcie przedsiębiorstwa jest szeroko rozumiane i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania.

Pomoc de minimis stanowi szczególną kategorię wsparcia udzielanego przez państwo, gdyż uznaje się, że ze względu na swą małą wartość nie powoduje ona zakłócenia konkurencji w wymiarze unijnym.

W związku z powyższym, nie stanowi ona de facto pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a w konsekwencji nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej. Zasady udzielania pomocy de minimis określa Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 2023.2831 z 15.12.2023 r.)

Łączna wartość pomocy de minimis dla jednego beneficjenta nie może przekroczyć równowartości 300 tys. euro brutto w okresie 3 lat. Dokonując oceny wniosku przedsiębiorcy, bierze się pod uwagę całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu minionych 3 lat. Nie ma znaczenia forma pomocy, źródło jej pochodzenia ani cel, na jaki została wykorzystana - do ogólnej puli wliczane są wszystkie środki uzyskane przez danego przedsiębiorcę jako pomoc de minimis w badanym okresie.

Żłobki i kluby dziecięce

Jednak stosownie do Stanowiska wspólnego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministerstwa Finansów w sprawie stosowania przepisów o pomocy publicznej w zakresie podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego i leśnego w 2005 r., różnicowanie stawek podatkowych na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, pod warunkiem, że takie rozwiązania mają charakter systemowy tj. stanowią one integralny element lokalnego systemu opodatkowania, a ich celem nie jest udzielanie pomocy konkretnym przedsiębiorcom, czy też wspieranie konkretnych rodzajów działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 26 ustawy

z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r., poz. 798) prowadzenie żłobka lub klubu dziecięcego jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru żłobków i klubów dziecięcych. Jest więc to działalność gospodarcza, a w związku z tym nieruchomości będące w posiadaniu podmiotu ją prowadzącego (nie musi to być przedsiębiorca) należy opodatkować jako „związane z prowadzeniem działalności gospodarczej” w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Po analizie stanowiska Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odniesieniu do ustalenia niższej stawki podatku od nieruchomości w stosunku do budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia żłobków i klubów dziecięcych, o których mowa w przepisie w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. b) projektu uchwały, uznano za zasadne przyjęcie, że konstrukcja polskiego systemu opieki nad dziećmi do lat 3 oparta na przepisach ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 798) w praktyce wyklucza transgraniczny charakter tej działalności (ma on zasięg stricte lokalny), brak jest bowiem zainteresowania ze strony obywateli zamieszkujących w innych państwach członkowskich do korzystania z opieki nad swoimi dziećmi w placówkach zlokalizowanych w Polsce.

Jak słusznie wskazał UOKiK - „w tym kontekście należy zwrócić uwagę na decyzję Wysokiej Władzy EFTA w sprawie publicznego finansowania gminnych instytucji opieki nad dziećmi w Norwegii. Odnosząc się do przesłanki zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową Wysoka Władza zwróciła uwagę, że gmina jest zobowiązana do zapewnienia opieki przedszkolnej nad dziećmi tylko dla jej mieszkańców i pokrywa jedynie koszty funkcjonowania ośrodków opieki w gminie. Z drugiej strony stwierdzono, że w Norwegii nie ma podmiotów zagranicznych oferujących tego rodzaju świadczenia. Władza uznała także za mało prawdopodobne zainteresowanie zagranicznych podmiotów świadczeniem ww. opieki w Norwegii, ze względu na ograniczenie maksymalnych stawek wpłat rodziców oraz ograniczenie zobowiązań gmin do pokrycia ze środków publicznych tylko poniesionych kosztów funkcjonowania niepublicznych ośrodków opieki nad dzieckiem, w wysokości nieprzekraczającej kosztów ponoszonych przez podobne ośrodki nad dziećmi, których właścicielem jest gmina. W związku z powyższym, Władza uznała, iż przedmiotowe wsparcie nie dotyczy działalności gospodarczej (publiczne placówki opieki przedszkolnej nie są przedsiębiorstwami) i nie wpłynie na wymianę handlową, a tym samym nie stanowi pomocy publicznej.

W związku z powyższym, w tym dzieląc ocenę UOKiK uznano, że ustalenie przez Gminę Nieporęt niższej stawki podatku od nieruchomości w stosunku do budynków zajętych na prowadzenie żłobków i klubów dziecięcych nie grozi zakłóceniem konkurencji oraz nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi i tym samym nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE”.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 wyżej powołanej ustawy akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały.

Biorąc pod uwagę powyższe, proponuje się podjęcie uchwały w brzmieniu proponowanym.

Nieporęt, dnia 31 września 2025 r.

Kierownik
Działu Podatków i Windykacji
Emilia Gera